

Joan Pons: 'Reivindico el fer el ridícul, la literatura catalana vol ser massa correcta'

Publica 'La casa de gel' (Bromera)

L'escriptor [Joan Pons](#) (Ferreries, Menorca, 1960) porta un paper ple d'anotacions per a la presentació del seu nou llibre, 'La casa de gel' (Premi Ciutat d'Alzira 2009, Bromera), a la premsa. Vol dir una tira de coses, ben ordenadament, i no vol descuidar-se'n cap. Déu ni do! És crític i té ganes de punxar. Per exemple: 'El meu llibre podria considerar-se d'estil 'neocursi', com va dir un crític en relació amb una certa mena de literatura catalana. Hi estic totalment d'acord, tret que el crític ho deia en to despectiu. Ara, a mi, m'agrada més de dir-ne realisme líric'.

Continua en Pons: 'No s'ha de tenir por d'expressar els sentiments. Una mena de realisme poètic s'imposa, en la línia de Baricco, i també en la línia del Cormac McCarthy de 'La carretera'. Jo el llibre que segueix és 'Pedro Páramo'. Consider que és el que més m'ha impactat en ma vida. Un llibre que construeix una imatge poètica definitiva i contundent. Jo cerc imatges a l'hora d'escriure, perquè allò que resta en el lector són les imatges.'

L'editor de Bromera, Joan Carles Girbés, i l'escriptor Màrius Serra, que va ser membre del jurat del premi, coincideixen a valorar especialment dues imatges de 'La casa de gel'. La primera és, justament, 'casa de gel'; i la segona, unes anguilles dins una cisterna.

'Una altra cosa que volia dir, prossegueix Joan Pons revisant els apunts, és que reivindico que l'escriptor faci el ridícul, digui beneïtures, en un moment que la literatura catalana vol ésser massa correcta i, segons com, funcional. En canvi, jo pens que la literatura ha de dir coses que no sien correctes. Perquè, com a lector no suport ni un escriptor ensopit, ni un escriptor petulant. I quan coincideixen totes dues coses en un mateix autor..., que seria el cas de Paul Auster...'

L'home més lleig del món, la peixatera i el secret

Joan Pons explica que, a 'La casa de gel', s'hi fusionen tres arguments: 'És una història d'amor. També és la investigació d'un secret cruent esdevengut durant la guerra del 1936-39 a la Mola (Menorca). I és metaliteratura, perquè s'hi explica el procés de confecció d'una novel·la.

L'editor Joan Carles Girbés troba que 'La casa de gel' és 'una obra bella, per molt que el protagonista es considere l'home més lleig del món. És plena d'imatges molt poderoses, imatges que perduren en la memòria.'

17 març 2010

Una notícia de VilaWeb.cat

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)